

P7_TA-PROV(2013)0378

Stāvoklis Sīrijā

Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. septembra rezolūcija par stāvokli Sīrijā (2013/2819(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju,
 - ņemot vērā Ārlietu padomes 2013. gada 23. janvāra, 18. februāra, 11. marta, 22. aprīļa, 27. maija, 24. jūnija, 9. jūlija un 22. jūlija secinājumus par Sīriju, ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 8. februāra secinājumus par Sīriju,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Ketrinas Eštones 2013. gada 21. augusta paziņojumu par jaunākajiem ziņojumiem par ķīmisko ieroču izmantošanu Damaskā, 2013. gada 23. augusta paziņojumu par lielo steidzamību Sīrijas konfliktam rast politisku risinājumu (kurā atspoguļota 2013. gada 7. septembrī pieņemtā ES vienotā nostāja attiecībā uz Sīriju) un 2013. gada 10. septembra paziņojumu par priekšlikumu nodot Sīrijas rīcībā esošos ķīmiskos ieročus starptautiskajā kontrolē,
 - ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus, Hāgas konvencijai pievienoto Ženēvā 1925. gada 17. jūnijā parakstīto Ženēvas Protokolu par aizliegumu kara laikā izmantot smacējošas, indīgas un citas gāzes un bakterioloģiskās metodes, kā arī Ķīmisko ieroču konvencijā noteiktos standartus,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar ANO informāciju kopš Sīrijas miermīlīgo protesta akciju vardarbīgas apspiešanas sākuma 2011. gada martā ir nogalināti vairāk nekā 100 000 cilvēku, no kuriem vairākums ir civiliedzīvotāji, tā kā saskaņā ar ANO Humānās palīdzības koordinācijas biroja (*OCHA*) datiem 4,25 miljoni cilvēku ir pārvietoti iekšzemē un ir vairāk nekā 2 miljoni Sīrijas bēgļu, galvenokārt Turcijā, Jordānijā, Libānā, Ēģiptē un Irākā;
- B. tā kā 2013. gada 21. augustā Damaskas piepilsētās notika plaša mēroga ķīmisks uzbrukums, kurā tika nogalināti simtiem cilvēku, to skaitā daudzas sievietes un bērni; tā kā šāds uzbrukums ir klajš starptautisko tiesību pārkāpums, kara noziegums un noziegums pret cilvēci; tā kā informācija no daudziem dažādiem avotiem apstiprina, ka šāds uzbrukums ir noticis, un tas šķiet nopietns pierādījums tam, ka Sīrijas režīms ir atbildīgs par šiem uzbrukumiem;
- C. tā kā 2013. gada 25. augustā, t. i., četras dienas pēc ķīmiskā uzbrukuma, Sīrijas valdība piekrita atļaut ANO inspektoriem apmeklēt vietu, kur notika uzbrukums; tā kā ANO ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon* mudināja inspektoru grupu sniegt ziņojumu pēc iespējas drīz; tā kā ANO inspekcijas misija ir pilnvarota noteikt tikai to, vai ķīmiskie ieroči tika izmantoti vai ne, un tai nav pilnvaru risināt jautājumu par to, kas bija atbildīgs par uzbrukumu;
- D. tā kā ANO ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon* 2013. gada 9. septembrī un Komisijas

priekšsēdētāja vietniece/ Savienības augstā pārstāve Ketrina Eštone 2013. gada 10. septembrī atzinīgi novērtēja priekšlikumu nodot Sīrijas režīma rīcībā esošos ķīmiskos ieročus starptautiskajai sabiedrībai, lai tos iznīcinātu, un tā kā šo priekšlikumu ir atbalstījuši Krievija, Irāna un Sīrijas režīms; tā kā *Ban Ki-moon* sacīja, ka viņš ir apsvēris domu mudināt Drošības padomi pieprasīt šo ieroču un ķīmisko prekursoru krājumu nekavējošu nodošanu un novietošanu tādās vietās Sīrijā, kur tos var droši uzglabāt un iznīcināt,

1. asi nosoda civiliedzīvotāju masu slepkavošanu 2013. gada 21. augustā, kad, izmantojot ķīmiskos ieročus, saskaņā ar rietumvalstu izlūkošanas datiem tika nogalināti vismaz 1400 cilvēku, no tiem 400 bērnu, un norāda, ka no dažādiem avotiem saņemtā informācija liecina par to, ka par šo uzbrukumu atbildība jāuzņemas Sīrijas režīmam;
2. norāda, ka starptautiskā sabiedrība nevar nereaģēt uz tik šausminošu ķīmisko ieroču izmantošanu; uzsver, ka gadījumi, kad jo īpaši pret civiliedzīvotājiem ir izmantoti ķīmiskie ieroči, ir neiedomājami humanitāro tiesību pārkāpumi, kara noziegums un noziegums pret cilvēci — tāpēc ir nepieciešama skaidra, spēcīga, mērķtiecīga un vienota reakcija, neizslēdzot nepieciešamo atturošo pasākumu īstenošanu, lai nepārprotami darītu zināmu, ka šādi noziegumi nav pieļaujami, un lai novērstu ķīmisko ieroču atkārtotu izmantošanu Sīrijā vai citviet;
3. atzinīgi vērtē ES nostāju attiecībā uz Sīriju, par kuru tika panākta vienošanās ES ārlietu ministru 2013. gada 7. septembra neoficiālajā sanāksmē; uzsver, ka attiecībā uz stāvokli Sīrijā dalībvalstīm ir vajadzīga saskaņota kopējā pieeja; aicina ES un tās dalībvalstis turpināt Ārlietu padomē apspriest stāvokli Sīrijā un izvērtēt, kādus pasākumus ES varētu pieņemt, lai atbalstītu Sīrijas opozīcijas demokrātiskos spēkus, veicinātu dialogu un kopēju pieeju ar citiem starptautiskās sabiedrības locekļiem un sniegtu turpmāku humāno palīdzību iedzīvotājiem Sīrijā un kaimiņvalstīs; uzsver, ka ES būtu jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai sazinātos ar visiem attiecīgajiem dalībniekiem un visā reģionā mazinātu saspīlējumu;
4. aicina ANO ātri pabeigt rūpīgo izmeklēšanu par ķīmisko ieroču izmantošanu Sīrijā; prasa inspektoru grupai pēc iespējas ātrāk nosūtīt ziņojumu Drošības padomes locekļiem, lai tie varētu apspriest masu slepkavības Sīrijā, pamatojoties uz ANO izmeklēšanas grupas secinājumiem, un izvērtēt, kādus pasākumus līdz ar to vajadzētu pieņemt, lai reaģētu uz ķīmisko ieroču izmantošanu Sīrijā un sauktu pie atbildības vainīgās personas;
5. atzinīgi vērtē priekšlikumu nodot starptautiskās sabiedrības rīcībā Sīrijas ķīmisko ieroču arsenālu, lai pēc iespējas ātrāk šos ieročus iznīcinātu pēc starptautiskās sabiedrības izteiktā ultimāta, kam pievienota ANO Drošības padomes saistoša rezolūcija, kurā noteikts, ka tās neievērošanas gadījumā minēto pasākumu var īstenot, pamatojoties uz visiem instrumentiem, kas paredzēti ANO Statūtos;
6. uzskata, ka starptautiskajai sabiedrībai būtu jārod politisks risinājums Sīrijai, lai pārtrauktu vardarbību, novērstu ķīmisko ieroču turpmāku izmantošanu un veicinātu pāreju uz demokrātiju; aicina jo īpaši Krieviju un Ķīnu kā ANO Drošības padomes pastāvīgās locekles pildīt savus pienākumus un sekmēt kopējas nostājas panākšanu un diplomātisku risinājumu Sīrijas krīzei, neizslēdzot ANO Ģenerālās asamblejas nozīmi, jo tā var pārņemt šā jautājuma risināšanu, ja Drošības padomē notiek atkārtota bloķēšana; pauž pārliecību par to, ka ilgstošu risinājumu pašreizējai krīzei Sīrijā var panākt tikai ar Sīrijas iedzīvotāju virzītu iekļaujošu politisku procesu, ko atbalsta starptautiskā sabiedrība; šajā ziņā turpina atbalstīt ES un tās dalībvalstu, kā arī ANO un Arābu valstu līgas kopīgā īpašā pārstāvja *Lakhdar Brahimi* centienus panākt progresu gan saistībā ar Ženēvas II procesu, gan

Drošības padomē; atkārtoti prasa Drošības padomei nodot lietu par stāvokli Sīrijā Starptautiskajā Krimināltiesā, lai tiktu veikta oficiāla izmeklēšana; atkārtoti aicina prezidentu *Bashar al-Assad* un viņa režīmu atkāpties, lai varētu sākt demokrātisku pārejas procesu;

7. pauž lielas bažas par humanitāro krīzi, kas turpinās Sīrijā, un par tās ietekmi uz kaimiņvalstīm; mudina ES un tās dalībvalstis pildīt pienākumus saistībā ar humānās palīdzības sniegšanu un pastiprināt palīdzību Sīrijas bēgļiem; atkārtoti aicina visas valstis izpildīt solījumus, ko tās sniedza līdzekļu devēju konferencē Kuveitā 2013. gada 30. janvārī; aicina visas konfliktā iesaistītās puses veicināt humānās palīdzības nodrošināšanu un palīdzības sniegšanu pa visiem iespējamiem kanāliem, tostarp pāri robežām un konflikta zonām, un nodrošināt visa medicīniskā personāla un humānās palīdzības sniedzēju drošību;
8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, ANO ģenerālsekretāram, kā arī visām Sīrijas konfliktā iesaistītajām pusēm.